

DEBRECENI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG
Debreceni Ügyvédi Kamarai Fegyelmi Tanácsa

Ügyszám: DRFB-33/2019.(P7/2019)

A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Debreceni Ügyvédi Kamarai Fegyelmi Tanácsa Dr. ügyvéd ellen Dr. bejelentésére indult fegyelmi eljárásban a 2019. június 3. napján megtartott tárgyaláson meghozta, majd kihirdette az alábbi

Fegyelmi határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy Dr..... (KASZ:, székhelye:,)
eljárás alá vont egyéni ügyvéd

2 (két) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

írásbeli megrovás

fegyelmi büntetéssel sújtja, valamint **80.000.-Ft. (azaz nyolcvanezer forint) eljárási költség megfizetésére kötelezi.**

Az eljárási költséget a határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül kell a Debreceni Ügyvédi Kamara pénztárába vagy a 11738008-20011363 számú bankszámla számára befizetni az ügyszámra hivatkozással.

A határozat ellen annak kézhezvételétől számított 15 napon belül az eljárás alá vont személy, jogi képviselője, valamint a Fegyelmi Biztos az Országos Fegyelmi Bizottsághoz (1054 Budapest, Szalay u. 7. sz.) címzett, de a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság eljáró Fegyelmi Tanácsához benyújtott, indoklással ellátott fellebbezéssel élhet. Ha a fellebbezést papír alapon terjesztik elő, azt két eredeti példányban kell benyújtani. A fellebbezésben új tényre, bizonyítékra akkor lehet hivatkozni, ha a fellebbező arra az elsőfokú eljárásban önhibáján kívül nem hivatkozott. A fellebbezésnek a határozat végrehajtására halasztó hatálya van.

Indoklás:

A Fegyelmi Tanács a lefolytatott bizonyítás, valamint a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiakat állapította meg.

I.

Eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményeire vonatkozó adatok:

Kamarai bejegyzésének kelte:

Tevékenység gyakorlásának formája: egyéni ügyvéd

Családi állapota:

Eltartottak:

Előző évi nettó átlagjövedelmének egyhavi összege:

Vagyona:

Fegyelmi eljárás vele szemben korábban nem indult.

II.

Dr. ügyvéd, mint bejelentő 20..... napján beadvánnyal fordult aÜgyvédi Kamarához, amelyben Dr. eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi tevékenységéből eredő kötelezettségszegését kifogásolta. Tekintettel arra, hogy a kifogásolt ügyvéd a Regionális Fegyelmi Bizottság tagja a Magyar Ügyvédi Kamara Elnöke az/2019 sz. elnöki határozatában az előzetes vizsgálat lefolytatására a Debreceni Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosát jelölte ki, aki. 2019..... napján az előzetes vizsgálatot elrendelte. A vizsgálat lefolytatásával dr. fegyelmi biztost bízta meg.

2019. napján az eljárás alá vont ügyvéd előterjesztette igazoló nyilatkozatát és csatolta az eljárás szempontjából releváns iratokat.

2019. napján a fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményező határozatot hozott, amelyben megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd két bírósági eljárásban olyan tartalmú beadványt nyújtott be, amely alapján alapos gyanú merült fel arra, hogy Dr. eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Ügyvédi Etikai Szabályzat (továbbiakban: ÜESZ) Preambulumának h), 11.5), 11.8), 13.3. a), valamint 13.4) pontjának rendelkezését, amellyel – álláspontja szerint - az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott 2 rb. folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A határozatot az iratanyaggal a DRFB elnökéhez küldte, aki a FESZ 7.3. pontja alapján megállapította eljárási jogosultságának hiányát és az iratokat kijelölés céljából felterjesztette a MÜK Országos Fegyelmi Bizottsága elnökéhez, aki 2019. május 3-án a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottságot jelölte ki a fegyelmi eljárás lefolytatására.

A Fegyelmi Tanács 2019.június 3-án tárgyalást tartott.

III.

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésre álló iratok, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd előadása alapján az alábbi tényállást állapítja meg.

A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő között feszült viszony és többszöri konfliktus alakult ki a bejelentés megtételét megelőzően.

Eljárás alá vont ügyvéd Gy.V.K..... felperes jogi képviselőt látta el Gy.J... alperes elleni, a Járásbíróság előtt/201.. sz. alatt szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti peres eljárásban, ahol a felperes Dr. bejelentő által szerkesztett, és ellenjegyzett, a peres felek között megkötött házassági vagyoni jogi szerződés egyes rendelkezései érvénytelenségének megállapítását kérte.

Az eljárás során felmerült Dr. ügyvéd tanúkénti kihallgatásának szükségessége, amelyhez a vonatkozó jogszabályok értelmében a feleknek előzetesen az ügyvédet fel kellett volna menteni a titoktartási kötelezettsége alól. Az eljárás alá vont ügyvéd az általa szerkesztett előkészítő iratban az ügyfele nevében az alábbi nyilatkozatot tette: „Nem adom meg a titoktartás alóli felmentést, mert *biztos vagyok abban, hogy nem az igazat fogja mondani.*”

AJárásbíróság előtt .P/20.... sz. alatti eljárásban eljárás alá vont ügyvéd M.V.H..... felperest, míg bejelentő M.Cs..... alperest képviselte. Az első fokon meghozott ítélet ellen M.Cs... élt fellebbezéssel, mely fellebbezésre eljárás alá vont ügyvéd ügyfele képviselőként észrevételt tett. Ezen észrevételben ügyfele képviselőként az alábbi nyilatkozatot tette: „*Itt jegyzem meg, a fellebbezést az alperesi képviselő készítette, de azt, mint tanú írta alá ő, és az élettársa helyett is mint tanú, ez okirathamisítás és ellentétes az ügyvédi törvényben leírtakkal.*”

IV.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi felelősségét mindvégig vitatta. A történeti tényállást azonban mind a bejelentő, mind az eljárás alá vont ügyvéd azonosan adta elő, valamint az iratok is ezt támasztották alá.

A vizsgálati eljárásban előterjesztett írásbeli nyilatkozatában eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy közöttük és a bejelentő között konfliktus alakult ki. Eljárás alá vont ügyvéd szerint Dr. kollégánál néhány éve nyitott ügyvédi irodátvárosban, azonban a nem nagy számú kollégának a városban be sem mutatkozott. Több peres eljárásban is nézeteltérés alakult ki közöttük, eljárás alá vont ügyvéd szerint volt olyan, hogy az eljáró bíróval próbálták lebeszélni az eltérő jogi álláspontot képviselő bejelentőt. Eljárás alá vont ügyvéd hangsúlyozta, hogy a bejelentő többször tanúsított etikátlan viselkedést.

Ennek igazolására e-mail levelezést csatolt, amely alapján a Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy bejelentő és eljárás alá vont között egyértelműen feszült, személyeskedő viszony alakult ki.

Az észrevétel végén eljárás alá vont ügyvéd általánosan egyéb eljárásokra hivatkozott, amelyben kifogásolta a bejelentő ügyvéd magatartását. Ezen cselekmények azonban nem képezik jelen eljárás tárgyát.

A bejelentő konkrét panaszaira vonatkozva eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy bejelentő ügyvéd olyan vagyontársaságot megszüntető okiratot készített, amely jelentősen eltért az általános joggyakorlattól és nem egyezett a felek akaratával sem, melyre a későbbi peres eljárásban konkrét nyilatkozat is született mindkét fél részéről. Ebben az eljárásban eljárás alá vont ügyvéd Gy.V.K. felperes jogi képviselőjét látta el a Járásbíróság előtt P...../20.... sz. alatti eljárásban. Az eljárás során felmerült az okiratot szerkesztő bejelentő tanúkenti meghallgatása. Eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozott, hogy az ügyfele ragaszkodott ahhoz, hogy a beadványban megfogalmazásra kerüljön, hogy nem adja meg a bejelentő vonatkozásában a titoktartás alóli felmentést tekintettel arra, hogy biztos abban, hogy bejelentő nem az igazat fogja mondani.

Az észrevételének ezen részéhez került bizonyítékként csatolásra a peres eljárás alapját képező, a bejelentő által szerkesztett vagyoni jogi szerződés 1. oldala, valamint a bírósági eljárás 17. sz. jegyzőkönyvének 1., 6., 8. és 11. oldala. A csatolt iratok az eljárás alá vont ügyvéd előadását – a történeti tényállás vonatkozásában – alátámasztják. A Fegyelmi Tanács bizonyítottnak tekinti a házassági vagyoni jogi szerződés bejelentő általi megszerkesztését, valamint azt, hogy annak tartalma vonatkozásában a képviselt peres felek a peres eljárás során attól eltérő tartalommal kívánták a vagyontársaságot megszüntetni.

A bejelentésben található másik panasz kapcsán eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy teljesen nyilvánvaló a bejelentő bűncselekményt megvalósító magatartása, ugyanis aJárásbíróság előtt .P...../201... sz. alatt folyamatban lévő eljárásban az elsőfokú ítélet elleni fellebbezést bejelentő az ügyfél nevében adta be. Hivatkozott arra, hogy a bejelentő az okiraton tanúként szerepel és látszik, hogy a másik tanú, az élettársa helyett is a bejelentő írta alá, ami – álláspontja szerint - mindenképpen okirathamisítás. Előadta, hogy ezt a tényt az ügyfele vette észre.

Beadványához csatolta a fellebbezés utolsó oldalát (kelte: 2017. július 11.), az alperesi beadványt (kelte: 2018. február 25.) és az újabb alperesi beadvány utolsó oldalát (kelte: 2019. február 8.)

Az ebben foglaltak szerint megállapítható, hogy az alperesi fellebbezést ténylegesen MCs írta alá, valamint tanúként szerepel a bejelentő és P.R.I.... Szintén megállapítható, hogy a további iratokban M.Cs.... képviselőjében a bejelentő jár el jogi képviselőként.

A megtartott fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy valamennyi nyilatkozatát fenntartja. Hangsúlyozta, hogy mindkét esetben kifejezetten az ügyfele kérelmének megfelelően járt el, amikor a bejelentésben kifogásolt mondatokat leírta. Álláspontja szerint jelen eljárásban az az eldöntendő kérdés, hogy amit az ügyvéd leír, az a saját szavának tekintendő-e, vagy az ügyfél nyilatkozatának.

A fegyelmi biztos a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként végindítványában a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről szóló határozatában írt álláspontját fenntartotta, csekély összegű pénzbírság kiszabására tett indítványt az enyhítő körülmény figyelembevételével.

Az eljárás alá vont ügyvéd végfelszólásában szintén fenntartotta az addigi nyilatkozatait, beadványaiban leírtakat. A pénzbírságra vonatkozó végindítványt eltúlzottnak tartotta

V.

A fegyelmi biztos indítványa túlnyomó részben alapos.

A Fegyelmi Tanács mindenekelőtt rögzíti, hogy jelen eljárásban kizárólag a bejelentést vizsgálja vagyis, hogy eljárás alá vont ügyvéd a beadványaiban megfogalmazott állításokkal valósított-e meg fegyelmi vétséget.

Ennek megfelelően a Fegyelmi Tanács nem vizsgálja azt, hogy a bejelentő által megfogalmazott házassági vagyoni jogi szerződés rendelkezései mennyiben felelnek meg a joggyakorlatnak vagy a felek akaratának. Nem vizsgálja azt sem, hogy a bejelentő korábban milyen magatartást tanúsított az eljárás alá vont ügyvéddel szemben, nem vizsgálhatja a jogi álláspontjait, különösen nem foglalhat állást a Fegyelmi Tanács a bejelentő jogi álláspontjainak helyes vagy helytelen voltáról. Szintén nem vizsgálhatja a Fegyelmi Tanács azt, hogy tanúként az okiratokon ki írt alá. A Fegyelmi Tanács nem találta szükségesnek a döntésének meghozatalához az eljárás alá vont ügyvéd által hivatkozott büntető eljárás iratainak beszerzését sem.

A Fegyelmi Tanács határozott álláspontja, hogy az előbb hivatkozott vizsgálatok a tényállás és a cselekmény elbírálásának megállapítása szempontjából nem relevánsak, a felek egyező nyilatkozatai és az okiratok alapján állapította meg a tényállást.

A Fegyelmi Tanácsnak elsődlegesen abban kellett állást foglalnia, hogy eljárás alá vont ügyvéd által szerkesztett beadványok teljes egészében az ügyfél nyilatkozatainak tekintendők-e.

A jogi képviselővel eljáró fél a nyilatkozatait a jogi képviselője útján teszi meg. E körben a beadványokat a jogi képviselő szerkeszti és írja alá az ügyfél nevében, amely így az ügyfél nyilatkozatának tekinthető. Ugyanakkor a jogi képviselet magában hordoz többtelemekeket azáltal, hogy az ügyfél professzionális szereplőre bízta a nyilatkozatainak megfogalmazását. Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ) 13.3. pontja is azt a követelményt támasztja az ügyvéddel szemben, hogy beadványait, nyilatkozatait jogilag megalapozottan és igényesen készíti és adja elő. Ténylegesen tehát az ügyfél nyilatkozatait az ügyvéd az ügyfél céljainak megfelelő jogi formában, igényesen, jogilag megalapozottan fogalmazza meg.

Ez a kötelezettség nem terjedhet odáig, hogy az ügyfél bármilyen nyilatkozatát az ügyvéd írásba foglalhatja, ugyanis az ügyvédi képviseletnek vannak korlátai. Ilyenek többek között az ÜESZ 5.8 és 11. pontjában foglaltak, az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Üttv.) 39. § (4) és (5) bekezdéseiben leírtak.

Adódhat olyan szituáció, amikor az ügyfél olyan nyilatkozat leírását kéri az ügyvédtől, amely célszerűtlen, szakszerűtlen, relevanciával nem bír, esetleg mások személyiségi jogait sérti. Ebben az esetben az eljáró ügyvéd köteles felhívni ezen tényre a figyelmet az Üttv. 39. § (4) bekezdése alapján, azonban amennyiben az ügyfél ragaszkodik a nyilatkozat leírásához, az ügyvéd attól a képviselet ellátása során nem tekinthet el.

A nyilatkozat írásba foglalásakor azonban az ügyvéd szintén nem tekinthet el a rá vonatkozó etikai és jogszabályi követelményektől. Ezt akként lehet feloldani, hogy - amennyiben lehetőség van rá az eljárási szabályok szerint – az ügyvéd az ügyfél által írt nyilatkozatot csatolja az eljárásban mellékletként. Annak sincs akadálya, hogy a nyilatkozatot az ügyvéd a saját aláírásával csatolja, amennyiben a beadványban hivatkozik arra, hogy az ügyfél kifejezett kérésére teszi ezen nyilatkozatot az ügyfél kioktatását követően.

A Fegyelmi Tanács álláspontja összefoglalva az, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által szerkesztett beadványok teljes egészében az ügyfél nyilatkozatainak tekintendők, azonban az ügyvéd a szerkesztés során nem tekinthet el a rá vonatkozó szabályok alkalmazásától, így annak tartalmáért fegyelmi felelősség terhelheti.

Ezt követően a Fegyelmi Tanács konkrétan a beadvány kifogásolt részeit vizsgálta.

AJárásbíróság előtt .P...../2018 sz. alatt szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti peres eljárás során eljárás alá vont ügyvéd az alábbi nyilatkozatot tette ügyfele képviseletében „Nem adom meg a titoktartás alóli felmentést, mert *biztos vagyok abban, hogy nem az igazat fogja mondani.*”

Megállapítható, hogy ezen nyilatkozat második része olyan tényállítás, amely az ügyfél szubjektív értékítéletét tükrözi a bejelentővel szemben. Az állítás feltételezés, amely nélkülözi az objektivitást. Külön kiemelendő, hogy a nyilatkozat második része a peres eljárás során nem releváns, tekintettel arra, hogy a feleknek nem szükséges megjelölniük azt az indokot, ami miatt nem adják meg az ügyvédnek az ügyvédi titok alóli felmentést.

Ez az értékítélet alkalmas arra, hogy megsértse a jogász hivatás méltóságát és becsületét (ÜESZ preambulum d) pontja), az ügyvédi tevékenység gyakorlójára vonatkozó sértő megjegyzés, amely negatív színben tünteti fel (ÜESZ 11.8. pont) bejelentő ügyvédet. Ezen értékítélet leírása mellőzi a kolléga tiszteletét (ÜESZ preambulum h) pontja), sérti emberi méltóságát (ÜESZ 11.5. pontja).

A Járásbíróság előtt .P...../2015. sz. alatti eljárásban eljárás alá vont ügyvéd ügyfele képviseletében az alábbi nyilatkozatot tette: „Itt jegyzem meg, a fellebbezést az alperesi képviselő készítette, de azt, mint tanú írta alá ő, és az élettársa helyett is mint tanú, *ez okirathamisítás és ellentétes az ügyvédi törvényben leírtakkal*”.

Megállapítható, hogy a nyilatkozat nem véleményt tükröz, hanem konkrét tényállítást tesz. Ez a tényállítás meggyőződésből fakad, amelyre vonatkozóan semmilyen konkrét bizonyíték nem áll sem az ügyfél, sem pedig eljárás alá vont ügyvéd rendelkezésére (megjegyzi a Fegyelmi Tanács, hogy a jelen döntés meghozatalakor sincs ilyen cselekményre bizonyíték). Az eljárás alá vont ügyvéd ügyfele képviseletében beadványában az ártatlanság vélelmének alapelvét figyelmen kívül hagyva állapítja meg bűncselekmény elkövetését. Szintén külön kiemelendő, hogy a nyilatkozat a polgári peres eljárás során semmilyen relevanciával nem bír, annak jelentősége nincsen.

Ez az állítás alkalmas arra, hogy megsértse a jogász hivatás méltóságát és becsületét (ÜESZ preambulum d) pontja), az ügyvédi tevékenység gyakorlójára vonatkozó sértő megjegyzés, amely negatív színben tünteti fel (ÜESZ 11.8. pont) bejelentő ügyvédet. Ezen állítás leírása mellőzi a kolléga tiszteletét (ÜESZ preambulum h) pontja), sérti emberi méltóságát (ÜESZ 11.5. pontja).

Az ÜESZ hivatkozott rendelkezései alapján az ügyvédnek kerülnie kell minden olyan cselekményt, amely ahhoz vezethet, hogy a jogász hivatás méltóságát megsértse. E körbe tartozik az, hogy minden olyan általánosan a jogász hivatás, vagy egyes személyek méltóságát sértő valós tény is kizárólag akkor lehetséges beadványokban, nyilatkozatokban megtenni, amennyiben az az eljárás tárgyával szorosan összefügg és az az ügyfél jogos érdekeinek védelme érdekében elengedhetetlenül szükséges. Jelen eljárásban egyetlen állítás sem volt releváns az ügyfél érdekeinek szempontjából, így azok közlése szükségtelen volt még abban az esetben is, amennyiben azok valósnak bizonyulnak. Emiatt a Fegyelmi Tanács nem látta lehetőségét az eljárás felfüggesztésének az eljárás alá vont ügyvéd által hivatkozott büntetőeljárás befejezéséig.

A Fegyelmi Tanács – a fegyelmi biztosi indítvánnyal szemben - nem tartotta megállapíthatónak az ÜESZ 13.3. a) pontjának megsértését tekintettel arra, hogy a kifogásolt két nyilatkozat a jogi megalapozottság körén kívül esik. A bejelentő által csatolt iratok csupán a beadványok egy-egy oldalai, így nincsen lehetőség annak megállapítására, hogy a teljes beadvány jogilag megalapozott-e. Továbbá egy-egy nyilatkozat nem megfelelése nem eredményezi az egész nyilatkozat jogi megalapozottságának és igényességének megkérdőjelezését.

Szintén nem tartotta megállapíthatónak a Fegyelmi Tanács az ÜESZ 13.4. pontjának megsértését, ugyanis az ügyvédi tevékenység gyakorlóinak egymással szembeni magatartása kölcsönös tevékenység. Ezen pont megsértése a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint akkor állapítható meg, amennyiben a másik ügyvéd magatartása maradéktalanul megfelel ezen pont rendelkezéseinek, ennek ellenére az eljárás alá vont ügyvéd nem tesz eleget annak. A jelen eljárás keretében nem kerülhetett sor annak vizsgálatára, hogy bejelentő maradéktalanul eleget tett ezen kötelezettségének. A jó kollegiális kapcsolat hiányát a Fegyelmi Tanács az ÜESZ preambulum h) pontja körében értékelte.

Nem tartotta megállapíthatónak a Fegyelmi Tanács a folytatólagos elkövetést. Folytatólagosan követi el a cselekményt, aki ugyanolyan cselekményt, egységes elhatározással, azonos személy sérelmére, rövid időközönként többször követ el. Tekintettel arra, hogy a cselekmények elkülönültek, más bírósági eljárásban történtek a nyilatkozatok, így egységes akarat-elhatározás nem állapítható meg eljárás alá vont ügyvéd esetében.

Megjegyzi a Fegyelmi Tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ellen a bejelentő két különböző cselekmény miatt tett bejelentést, tehát az eljárás alá vont ügyvéd cselekménye vagy 2 rendbeliként, vagy 1 rendbeli folytatólagosan elkövettként minősülhet. A fent hivatkozottak alapján a folytatólagosság nem megállapítható, így a Fegyelmi Tanács a cselekményeket 2 rendbelinek minősítette.

VI.

Az Üttv. 107. §-a alapján: Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

- a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy ÜESZ-ban meghatározott köteleességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a bíróságok részére beküldött beadványaiban a bejelentő ügyvéddel kapcsolatban olyan nyilatkozatokat fogalmazott meg, miszerint bejelentő ügyvéd nem az igazat fogja mondani, illetve tényként állította, hogy bejelentő ügyvéd okirathamisítást követett el és tevékenysége az ügyvédi törvénybe ütközik megszegte az ügyvédi

hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat alábbi rendelkezéseit:

- Preambulum [Ügyvédi hivatás alapelvei] d) bekezdés: „A jogászi hivatás méltósága és becsülete, az ügyvéd feddhetetlensége és jó hírneve”
- Preambulum [Ügyvédi hivatás alapelvei] h) bekezdés: „Kollégák tisztelete”
- 11.5. pont: „Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának a beadványa kirekesztő, emberi méltóságot sértő megállapításokat, közléseket nem tartalmazhat.”
- 11.8. pont: „Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának kerülnie kell az ügyvédi tevékenység másik gyakorlóját, valamint az ügyvédi tevékenység gyakorlói egyes csoportjait általában sértő megjegyzéseket, valamint a másik ügyvédi tevékenység gyakorló lejárását vagy negatív jellemzését.”

Ezen tevékeny magatartásokkal az eljárás alá vont ügyvéd 2 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

VII.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során az Üttv. 108. § a) pontjában írt írásbeli megrovás fegyelmi büntetést alkalmazta.

A büntetés kiszabása során súlyosító körülményt nem állapított meg.

Enyhítő körülményként értékelte, hogy az eljárás alá vont személy a fegyelmi vétség elkövetését megelőzően tíz éven keresztül kifogástalanul folytatott ügyvédi tevékenységet.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás általán költségének megfizetésére.

Felhívja a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A határozat meghozatala az Üttv. 131. §-án és a FESZ 27. pontján alapul, a jogorvoslati jogot az Üttv. 135. §-a biztosítja.

A határozat 2019. július 9. napján jogerős

(Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Debreceni Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsa)